

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

11. de Approb. confess.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

garis, qui mandauit, nihilominus executioni locus est. At verò si sit delegatio vel commissio voluntaria, quæ se habet instar facultatis, hæc expirat morte cōcedentis, si executio nondum cepta sit: Ratio discriminis est, quia in commissione necessaria ius acquisitum est ei, qui absoluedus, aut quo cum dispensandum est, ideoq; est gratia facta per absolutam cōcessionem committentis, solumq; exigitur executio committenti, quam is necessario facere compellitur. At verò in commissione voluntaria nulli ius quæsitum est, neq; enim commissario cum non in fauorē eius delegatio sit facta, neq; alteri quo cum v. c. dispensandum est, quia delegati liberæ voluntati relinquuntur velit ne dispensare nec ne; ideoque est gratia faciendæ & non facta, quare illa perit per mortem delegantis (nisi sit delegatio facta auctoritate sedis seu dignitatis, quæ nunquam moritur) hæc vero non perit re integra.

C A P. XI.

De approbatione Confessariorum.

Ure nouo Trid. sess. 23. c. 15. de reform. approbatio sacerdotum requiritur ad audiendas confessiones secularium, etiam sacerdotum, non item Regularium personarum; Nam illi confiteri possunt cuiq; sacerdoti, quem Prælati ipsis secundum ordinis statuta constituerit, tamen si ab Episcopo approbatus non sit. Ratio, quia ante Cnncil. Trid. Regulares poterant confiteri, etiam non approbatus ab Episcopo, à quo iure antiquo recedendum non est, nisi quatenus inuenitur expressum. Cū igitur in dicta cōstitutione nulla fiat mētio de confessionib. regulariū sed

sed

sed tantum secularium, satis colligitur, mentem Concilii fuisse circa Regulares, nihil in haere nouari, sed eos curæ ac vigilantia suorum prælatorum permittere.

NB. Qui beneficium obtinuerunt, cui cura animarum annexa, eo ipso ad confessiones audiendas approbati censentur, vt proinde alia approbatione opus non habeant.

- 2 Etiam Doctores & Licentiati in Theologia, aut iure Canonico, ab Episcopis approbationem ad audiendas confessiones petere debent, & examini se sistere interdum non ob defectum scientia, sed ob defectum experientia & praxis, à qua tamen est, vt non examinentur ob præsumptam suspicionem.
- 3 Episcopus peccat, si sacerdoti idoneo sine iusta causa approbationem neget: Ratio, quia approbatio hæc non est gratia, seu priuilegium, quod ex libera voluntate concedentis dependet, sed est authentica declaratio seu testificatio, personam habilem & dignam esse, cui iurisdictio ad confessiones excipiendas conferri possit: Huiusmodi autem testimonium sacerdotibus ad id ordinatis, si scientia & prudentia instructi sint iure debetur.
- 4 Non pauci DD. existimant, si Regulares ab Episcopis repellantur, quando manifeste idonei sunt, nihilominus ad secularium confessiones audiendas exponi posse. Quamuis contrariam sentiant Suarez Coninck, eò quod Clemētina illi, in qua id habetur à Tridentina constitutione derogatum sit.
- 5 Sed respondent Nauarr. Rodriq: Eiusmodi clausula derogatoria generali non tolli priuilegium speciale clausum in corpore iuris, cuius rationem esse dixi lib 1. Tract. 4. c. 23. q. 4. n. 26, quia correctio iurium

mentem
ere noua-
elatorum
cura ani-
audiendas
obatione
ogia, aut
em ad au-
xamini se
e, sed ob
en est, vt
onem,
sine iusta
approba-
od ex li-
ed est au-
am habi-
fessiones
autem re-
i scientia
s ab Epi-
nei sunt,
audiendas
nt Suarez
haberur
odi clau-
ium spe-
nem esse
ectio iu-
rium

ritim vitanda sunt, quare in generali derogatione non censetur comprehensum priuilegium speciale clausum in corpore iuris, si ob specialem rationem exceptum videri possit, qualis hic omnino apparet.

6
Approbatio sacerdoti semel collata ob iustā cau-
sam ab Episcopo reuocari potest, maximè reexami-
natis & deprehensis indignis, vt tum securitati con-
scientiæ ipsius, tum verò ouium commissariarum salu-
ti prospectum sit.

7
Approbatio sacerdotis, & delegatio iurisd. et o-
mnis ad confessiones audiendas inter se differunt.
Quia vt ait Lamas, 1. Approbatus Ordinarii iudi-
cio, siue sufficiens declaratus, non eo ipso iurisdic-
tionem recipit: Approbatio enim est actus intelle-
ctus, vt pote iudicium siue sententia, traditio autem
iurisdictionis debet esse actus voluntatis superioris.
Vnde etiam vna siue alia, quandoque confertur, ali-
quando simul v.c. si Episcopus aliquem exponat seu
mittat ad confessiones excipiendas, eo ipso appro-
bare illum censetur.

8
Approbatur ab vno Ordinario, si ad aliam diæce-
sim veniat, noua approbatione indiget. Patet ex Cō-
cil. Trid. Ratio, quia ad cuiusque Episcopi officium
spectare videtur, vt in sua diæcesi idonei confessarii
exponantur, qua in re non semper fidem habere po-
test aliorum Episcoporum iudicio, sed interdum
merito timere, ne vel alii Episcopi minus idoneos
approbent, vel tamen si approbati in alia diæcesi ido-
nei fuerint ad confessiones audiendas, non tamen
in sua sint, vbi aliæ constitutiones, & peccatorū re-
seruationes, aliud hominum ingenium, alia institu-
ta & commercia vigent. Si tamen Episcopi sint con-
tenti approbatione aliorum Episcoporum maior
tunc

tunc approbatio non requiritur, aliàs si non contentus nullæ sed irritæ erunt absolutiones.

- 9 Spectato iure communi eius Episcopi approbatio requiritur in cuius diæcesi confessiones audiendæ sunt.

C A P. XII.

De Casuum reservatione.

- 1 **P**apa solus nunc iurisdictionem necessariam ad peccatorum absolutionem diuino iure in sui electione atque ordinatione accipit, reliqui verò Episcopi & Prælati exempti iure Ecclesiastico à Papa, qui proinde ipsis iurisdictionem licitam conferre potest, vel respectu personarum, quosdam ab eorum iurisdictione eximendo vel respectu peccatorum quorundam absolutionem sibi reseruando. Et simili ratione, cum parochorum iurisdictione ab Episcopis vel à Prælati, habentibus Episcopalem iurisdictionem, immediatè proueniat, poterunt hi illis in foro conscientie limitatam potestatem dare, quosdam casus grauiore suo iudicio reseruantes. Et enim si in foro externo, non tantum Ecclesiastico, sed etiam civili, vfitatissimum est, vt causæ grauiore superiorum iudicium examini reseruentur, cur non idem fiat in hoc pœnitentiæ foro, vt nimirum crimina grauiora securius corrigantur, & salubriora his remedia adhibeantur, tum verò ob difficultatem veniæ impetrandæ, fideles ab eiusmodi sceleribus absterreantur.
- 2 Papa nullum peccatum reseruare solet, nisi propter annexam censuram excommunicationis. Vnde si Papa aliquem ab excomm. absoluit, potest postea confessarius absoluerè à peccato, cui annexa erat excommunicatio. Sola